ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

235ΟΝ

—Και σάφρόμενος τώρα προς τήν Φατμέ χανούμ, είς τά χείλη τής δποίας έπήγθε το εξοικειωτερον των μειδιαμάτων και είς το πρόσωπον της όποίας Ελαμπεν ανεκδοτος ή χαρά τοϋ θριάμβου.

—Φατμέ χανούμ, είπεν, ό άνθρωπος αύτός σ' εσωκοφάντησεν· ό άνθρωπος αύτός επεδίεξε τόν ξένον σου. Πολας τιμωρίας άξιον κρίνεις τόν άνθρωπον αύτόν;

—Τοϋ θανάτου, Ίσμαήλ, άπήντησεν αμείλικτος ή ώραία χανούμισσα. Τοϋ θανάτου..

—Πάρτε τον και κρεμάστε τον μέσα είς ένα ύπόγειο.

Καθώς έν τοϊς προηγουμένοις είχομεν ό Άλβανός συνταγματάρχης, ήτο ένας μικρός Σουλτάνος είς την περιφέρειάν του.

"Εθυε και άπόλυε.

Οί άφωσιωμένοι του! Άλβανοί ήσαν έτοιμοι νά κρεμάσουν και νά έξαπανίσουν χιλίους είς μίαν του διαταγήν, χωρίς ποτε νά μάθη κανείς τί άπέγιναν.

Και τό εγνώριζεν αύτό ό προδότης.

Ό Κάστερ ήτο μόνος άπό τής σιγμής έκείνης ήτο χαιμένος δριστικώς πλέον. Ό κατάσκοπος έμάντευσε τό τέλος, τό όποίον τόν άνέμενεν, και ένώ άπήγητο ύπό των Άλβανών, ένώμισεν δτι είχε τό δικαίωμα νά έξωτερικεύση τούλάχιστον τάς μυστικάς του σκέψεις.

Και άποτεινόμενος πρός τόν Ίσμαήλ τώρα.

—Έξοχώτατε, τοϋ είπε πρόσεχε άπό την γυναίκα αύτήν.

Πρόσεχε. Ή ώμορφιά της είναι μιά παγίς, την όποίαν σοϋ στήνει σε κάθε στιγμή και ή μανιέ της είναι πατάξ φειδιοϋ πού μαγεύων. Άγαπᾷ μέ τά χείλη μονάχα, μά όχι και μέ την καρδιά, και ποτέ της, μά ποτέ της, δέν έγνώρισε άλλο αίσθημα τοϋ εγωϊσμοϋ. Άπόκε σ' επρόδωσε έξοχώτατε και δμως έμένα στέλνεις είς τόν θάνατον. "Ας γένη τοϋ Άλλάχ· τό θέλημα. Μά έσύ, έξοχώτατε, έσύ, πρόσεχε άπό τήν γυναίκα αύτήν.

Στήν κρεμάλα, διέταξεν ή Φατμέ χανούμ. Στήν κρεμάλα, τόν ψεύτη και τόν συκοφάντην.

Άνέμεινεν όλίγον δπως ό Κάσσερ άγάς άπομακρυνθή μέσω τής συνωδείας τών στρατιωτών.

Έπειτα, δταν τά δήματά των έπαυσαν άκουσόμενα, και ό έξω τών δισμερισμάτων της διάδρομος έμειναν έρημος, και έθυθιάθη είς την προσέραν του αιγήν, ή Φατμέ χανούμ έκλεισε βτην θύραν τοϋ κιόσκιου της, δδήγησεν έπειτα πρός τόν Ίσμαήλ, δστις άνακεκλιμένος έπί ένός χαμηλοϋ, έναπαυτικοϋ, διβανίου, την έθλεπτε μειδιών τόν έγηγερκότα.

Και άφήκε τά χείλη της νά ένωθώσι μετά τών Χειλέων τοϋ Ίσμαήλ και ή φωνή της έβύσινε σιγά-σιγά μέσα είς τόν άρμονικόν ψιθυρον τών φιλημάτων, τά δποία άντηλλάσσον χείλη βυσαμένα άπό έρωτα και φλογιμένα άπό πόθους και επιθυμίας, μέχρις δτου ό Ίσμαήλ άπήλυε δλά γά συνεχίση τό διακοπέντα, δπγον του, πεπεισμένος τελείως περί της άθωότητος της συζύγου του.

Άλλά μόλις ό Ίσμαήλ έξήλθε τών δωματίων της Φατμέ Χανούμ και ή ώραία Μωαμεθανίς έμεινε μόνη και έξεβλώθη δτι κανείς πλέον δέ θά ήρχετο νά ένοχλήση τά πράγματα μετεδλήθησαν έξ δλοκλήρου.

Έκρυφε την γυμνότητά της ή Φατμέ χανούμ, γυμνότητα, ή δποία προέδιζε την δργιωδη νύκτα τήν δπείαν δ.ηλθεν άκουσα είς τάς συζυγικάς άγκάλας άφήκε στεναγμόν ύπερτάτης άνακουφίσεως άπό τής ψυχής της τά δάθη.

Έζοφώθη τότε το πρόσωπόν της και ή άγωνία, ή άπαισία άγωνία της άμφιδολίας έξωγραφήθη μέ τά ζωηρότερα χρώματα είς την μορφήν της.

ΑΥΡΙΟΝ : Ή Συνέχεια.

Όμηρόστιχα

Σήμερα ή τελευταία ήμέρα τών Άποκρεω.

—Τό γλέντι άσφαλώς θά άνάψη σ' δλη τή πόλη και πολλοί Πατρινοί θά παραδοθοϋν στή ξεγνοιασιά.

—Ρισσί έπειτα άρχίζει μέχρι τό Πάσχα ή ίδια ρουτίνα και ό κάθε καταργάρης θά κάτση στό μπάγκο του, καθώς λέει ή λαϊκή παροιμία.

—Όπως και τή περασμένη Κυριακή, σήμερα τό άπόγευμα θάχωμε σοκολατοβρόλη.

—Άν θελήση νά κάμη κανείς ένα πράγειρο άπολογισμό τής ερετεινής άποκρηᾶς.

—Ήμπορεί νά διαπιστώση, δτι ό κόσμος έγλέντησε άρκετά καλά.

—Ειδεμνε μόνο λίγο στενοχωρημένο: οί διάφοροι πρόεδροι επαγγελματίαι τοϋ Καρναδαλιοϋ, δτόι δέν έκάνανε μεγάλο τζίρο.

—Ό νόσμος άρχίζει κατα μέγα μέρος νά γίνεται συνετός και νά μήν έξοδεύη άσκόπως και γιά πράγματα περιττά.

—Έτσι σάς διάφορες χορευτικές συγκεντρώσεις, οί περισσότεροι περιφρονέτσονο στά περιδιάσματα τού χορού.

—Τά αύγά και τίς σερπαντίνες πολλοί άλίγα τά μετεχειρίσθησαν.

Έπίσης τά κυλικεία δέν ικανοποίησαν τούς έπαγγελματίας των.

—Άδριο κούλουμα.

—Νηστείς και πάλιν γλένα.

—Άλλά τή νηστεία, δα θά.. έχωμε τό δικαίωμα νά φάμε έλπής, ταραμά, γλόσσες, μπρίκ και τά παρεπόμενα.

—Άπό τό άλλο μέρος ή προκλητικές ζεστές και καλοψημένες λαγάνες θά μάς κάνουν τό στομάχι... ταδούλι.

—Ό χθεσινοδραδυνός χορός των Ίδιωτικών Ίπταλήλων στό Πάνθεον έστημείωσε μεγάλη έπιτυχία.

—Ολόκληρη ή εύρετα ταράτσα ήταν γεμάτη. πολλά δε έπλεκτά ζευγάρια είχαν έμπνευσθή άπό την τερψιχόρη και είχαν γιομίσει τή πίστα.

—Τό άπόγευμα στό Δημοτικό προμηγόεται θέλλα, πανζουρλισμός, πάταγος.

—Δέν είναι δπερβολή ό χαρακτηρισμός αύτός, άν κρίνουμε άπό τίς άλλες Κυριακές.

—Τά μπάλ-ντ' άνᾶν έφέτος

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Κατά την τελευταίαν συναυλίαν είς τό Θέατρον «Όλύμπια» τής πρωτευούσης, ύπό την διεύθυνσιν τοϋ συμπολίτου μας κ. Άχιλ. Παταδημητρίου άρχιμουσικού τής Φιλαρμονικής Άθηνών και καθηγητοϋ τοϋ Ώδείου, έπαίχθη ό κατωτέρω ύμνος τοϋ δποίου οί στίχοι εφελωνται είς τον ένιαίως συμπολίτην μας κ. Σπυρ. Α. Μπαλάν, ένώπιον τής Α. Μ. τοϋ Βασιλέως, τοϋ Διαδόχου και τοϋ Πρωθυπουργοϋ και δστις έγκριθείς καθιερώθη έπισήμως ώς ύμνος τής Νεολαίας :

ΕΜΠΡΟΣ!..

Στήν γλυκειά μας την Πατρίδα
την τρανή κι' Ιστορική,
Θ' άπομείνη έλπίδα
Νεολαία Έλληνική.

***

Τήν άλόθερμη ψυχή της
Έθνική φωτίζει αύγή,
κι' ό μεγάλος Κυβερνήτης
τώρα έμπρός την δδηγεί.

***

Έμπρός γιά την Έλλάδα,
έμπρός μ' Έλληνική καρδιά,
έμπρός περίφανα γενεαί,
Ναί! της Έλλάδος τά παιδιά.

***

Έμπρός! ή δδός ή παλιά μας
νά ξαναζήση, είναι καιρός,
μέ τό μεγάλο Σοσιαλισμό μας
έμπρός πάντοτ' έμπρός!

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Πτωχή χήρα (λεωφόρος Γούναρη 161α) μέ πολυμελή οίκογένειαν άσθενής, τελείως άπορος, στερουμένη τών πάντων, ζητεί την βοήθειαν τών φιλανθρώπων. Εισπραδεί δεκαεί είς τό κατάστημα Εύσταθίου Γ. Πετράκη, δδός Έρμού 55.

ΑΝΤΙΡΥΠΑΤΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ο «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»
Βότση 35

Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην και Σάββατον 2—3 μ. μ. δέχεται τούς άπόρους φυματικούς και ύπόπτους δωρεάν.

ήταν δλο τρέλλα.

—Οί νέοι, ή νέες άλλά και οί μεσήλικες και μερικοί παρήλικες τώχαν ρίξει κυριολεκτικά δξω, δπως λέμε.

—Στήν αίθουσα Τάκη Βάκρου, στήν Άνω Πόλη, δέσαι άπόψε χορός δωρεάν.

—Ή χορευτική αύτή συγκέντρωσις πρόκειται νά παρουσιάση άρκετές έκπλήξεις.

Φαρμακεία νυκτός

Μετζίνη Κωνσταντίνου Άγίου Άνδρέου 114. Δ.Σιδιώτου Βασιλείου Άγ. Νικολάου 11· Τριανταφυλλόπουλος Χρ. Κορίνθου 244.

ΑΥΡΙΟΝ

Γεωργαντόπουλος Ίωαν. Ύψηλάντου 143 (Μαρκάτο), Οίκονόμου Άγγ. Κορίνθου 195, Κοντογιάννης Ίωαν. Άγ. Άνδρέου 132.

Δημοτική Μουσική

Σήμερον τελευταίαν Κυριακήν τών Άπόκρεω ή Δημοτική Μουσική θά έκτελεσθή είς την πλατεΐαν Γεωργίου Α' περί δραν 3 μ. μ. πρόγραμμα έλαφράς μουσικής.

Θεάματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Σήμερον τό άπόγευμα δ τελευταίος άπογευματινός χορός δπέρ τοϋ Άσύλου τών Άστέγων μέ εισιτήριον δρ. 20 και 15 τό δράδυ δ τελευταίος χορός μέ τόν άποκριάτικο χορό τοϋ Καρναβάλλου. Εισόδος γενική δρ. 25 τά θεωρεία δραχ. 100.

ΙΝΤΕΑΛ. Σήμερον παιδική παιδική παράσταοις στάς 10.30 π. μ. κομιδεία νέα ποϋ θά προκαλέση τή γέλοια αθόρυπτα. Άπογευματινή άπό τ' ς 4.30 μ. μ. «ο Γουδολέηρης της Βινετίας» και «Ένας άνδρας μέ κερδάει». Άδριον Δευτεράν «Μιχαήλ Στρογ'οφ».

ΠΑΝΘΕΟΝ (αίθουσα). Σήμερον 2 έργα 'Ο Κέν Μέυναρντ «στήν Σανδή Καπεδάνγκαα» και δ «Άνθρωπος της νυκτός».

ΠΑΝΘΕΟΝ(ταράτσα). Σήμερον Απόψε εί 2 τελευταίοι χορσί. Ίος δ μέγας άπογευματινός χορός Παίδων και έφήδων άπό τάς 6—9 μ. μ. και 30ν) άπό τάς 10 μ. μ. μέχρι πρωΐας δ άποχαιρετισμός τοϋ Καρναδάλλου.

Ὑγιεινὴ

ΠΕΡΙ ΤΡΑΧΩΜΑΤΟΣ

Τό τράχωμα είναι μία άρρώστεια τών ματιών τοϋ άνθρώπου πολύ κολλητική. Έπειδή έδώ στήν Έλλάδα πολύς κόσμος υποφέρει άπό αύτήν, είναι άνάγκη δ Έλληνικός λαός νά μάθη νά προφυλάγεται άπό τό τράχωμα.

Τό τράχωμα είναι άρρώστεια πολύ δασανιστική και δαστάει σ' δλη τή ζωή τοϋ άνθρώπου άν δέ γιατρευτή και μάλιστα δταν είναι καιρός άκόμη.

Γιλλά φορές τυφλώνει τόν άνθρωπον. Άλλά κι' αύτούς πού δέν τυφλώνει τούς δασανίζει σ' δλη τους τή ζωή και τούς κάνει νά μή μπορούνε νά δουλέψουν ή δουλεύουν πολύ δύσκολα.

Τό τράχωμα είναι δπουλη άρρώστεια και πολλές φορές τά μάτια των τραχωματικών στήν άρχή δέν φαίνονται δτι είναι άρρωστα, και ούτε ό ίδιος ξέρει την άρρώστεια του. Τό καταλαδαίνει άργότερα, δταν πιά ή άρρώστεια προχωρήση άρκετά και άρχίση νά τόν δασανίζη και νά τόν δυσκολεύη στή δουλειά του.

Έκείνος πού έχη τράχωμα νομίζει την νύχτα πώς τά δλέφαρά του είναι ξερά, τό πρωΐ πολλές φορές είναι κολλημένα τά μάτια του δάκρυα, τά δλέφαρά του δλη την ήμέρα είναι δαρειά και δέν δλέπει καλά.

Όταν προχωρήση ή άρρώστεια, άρχίζουν και πόνοι στά μάτια πολλές μάλιστα φορές άνυπόφορου, τό φώς σκοπίζεται άκόμα περισσότερο και τότε ό τραχωματικός σκεπάζει τά μάτια του μέ μαύρα γυαλιά και μαύρα πανιά άκόμα, γιατί δέν μπορεί νά κυττάξη στό φώς, πού δέν εμποδίζει παρά πολύ και τόν κάνει νά πονᾷ. Τότε στη μεΐα αύτό καταντάνε δσοι τραχωματικοί δέν κάνουν θεραπεια.

Τό τράχωμα κολλάει εδκολώ-ρα και περισσότερο στά μικρά παιδιά, πού τό πέρνουν άπ' τή τραχωματική τους μητέρα, τ' άδέλφια και τούς άλλους συγγενείς, δσρα καιμιά φορά κι' άπ' τό σχολείο άπό άλλα τραχωματικά παιδιά. Τά πολύ μικρά παιδιά κολλάνε άπ' τή μητέρα τους, παθαίνουνε την άρρώστεια γιατί αύτή χωρίς νά προσέξη, χωρίς νά είναι καθρή, τά σκουπίζει μέ τά δικά της δρώμικα μανηλάκια και τίς πετσέτες και καιμιά φορά και μέ τά δρώμικα δάκτυλά της.

Ύστερα άν τύχη και δέν κολλήσουνε στό σπίτι, μπορεί νά πάρο νε την άρρώστεια παΐζοντας μέ άλλα τραχωματικά παιδιά ή στό σχολείο δταν μέσα στά παιδιά είναι και μερικά τραχωματικά και γενικά άπ' τή συναστροφή μέ τραχωματικούς.

Άλλά κι' οί μεγάλοι κολλάνε δ ένας άπ' τόν άλλον τό τράχωμα, δταν μέσα στό σπίτι είναι ένας συγγενής ή ένας δυτηρέτης τραχωματικός, και πού χωρίς νά προσέξουν σκουπίζονται δλοι μέ την ίδια πετσέτα, τά ίδια μανιτάρια πάνουν τα πρόμματα πού πιάνει αύτός ή κοινούται μαζί. Τά ίδια γίνονται και στά έργοστάσια, στά μαγαζιά και τού δρόμους άκόμα, δπου πολλοί μικροπραμιτευτάδες μαζί μέ τό έμπόρευμα και τά χαρτονομίσματα πού μάς άλλάζουν ύπάρχει ό φόδος νά μάς κολλήσουν και τό τράχωμά τους. Όστε λοιπόν ό εύκολότερος τρόπος γιά νά κολλήση τοιούτον ένας γερός άπό ένα τραχωματικό, είναι νά μεταχειρίζεται την πετσέτα του, τό μανιτάρι του, τά δδλα του, τά έργαλεία του και δποιοδήποτε άλλο πράγμα άπό τά χέρια του και νά δρίσκεται πάντα σέ συνεχή σχέσι μαζί του δπως π. χ. νά κοιμάται μαζί.

Ή Συνέχεια στό έπόμε ον.

ΣΟΛΗΝΕΣ πήλινοι και ΛΕΚΑΝΑΙ αποχωρητηρίων και δλα τά είδη οίκοδομών είς τιμάς έφθηνοτάτας, θά εδ,ητε στό Σιδηροπωλεΐον «Ήφαιστος» Σπηλιοπούλου, Μαρκάτο, έναντι παλαιοϋ Εϊρηνοδικείου Έρμοϋ 92.

ΣΙΔΗΡΙΚΑ και ΧΡΩΜΑΤΑ είς τιμάς άπιστεύτως εύθηνάς θά εύρητε στόν «Ήφαιστον» τοϋ Σπηλιοπούλου, έναντι παλαιοϋ εϊρηνοδικείου, Μαρκάτο, Έρμοϋ 92.

ΧΑΛΒΑΔΕΣ
ΣΜΥΡΝΗΣ-ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
Παραγωγής τοϋ έν Πάτραις έργοστασίου
ΦΩΤΙΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
και κατασκευής τοϋ φημισμένου τεχνίτου
ΒΟΖΟΓΙΑΝΗ.
Πώλησις μετρητοίς και διά τάς έπαρχίας έναντι φορτωτικής. Διεύθυνσις έργοστασίου:
ΟΔΟΣ ΕΥΜΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ
[Έναντι Σιδηροδρομικοϋ Σταθμοϋ άγίου Άνδρέου]
Άριθμος Τηλεφώνου 20—29

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ 12)3)1937

Σιδηροδρομικώς

Καθ' έκάστην δην πρωϊνήν διά Ήλείαν, Μεσσηνίαν, γραμμήν Άθηνών, Άθηνας, Πειραιά, Βόρειον Έλλάδα, Νοτιοανατολικήν Εύρώπην, Νότιον Άμερικήν, Μεσολογγίον, Αίτωλικόν, Άγρίνιον, Όλυνδίαν, Γερμανίαν, Τεργέστη.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ Α. Ε

ΠΟΛΙΚΟΣ Δευτέραν 9ην έσπερινήν διά Πειραιά.

ΗΠΕΙΡΟΣ Τρίτην 9ην έσπερινήν διά Πειραιά.

ΠΕΤΡΟΣ Τετάρτην δ 1)2 πρωϊνήν δι' Άστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραινα, Άμβρακίαν.

ΠΟΛΙΚΟΣ Πέμπτην 4ην πρωϊνήν διά Σάμην Κεφαλονιάν.

ΗΠΕΙΡΟΣ Πέμπτην δ 1)2 πρωϊνήν διά Σάμην, Πόλαρον Φισκάρδον, Λευκάδα Πρέβεζαν Κόπραινα Άμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.

ΠΕΤΡΟΣ Πέμπτην 9ην έσπερινήν διά Πειραιά.

ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

«ΙΘΑΚΗ» Κυριακήν 9ην μ.μ. διά Πειραιά.

ΠΕΤΡΟΣ Δευτέραν 9 έσπερινήν διά Πειραιά.

«ΙΘΑΚΗ» Τρίτην 5ην π. μ. διά Σάμην, Άγ. Εύστρατίου, Φισκάρδο, Βασιλικήν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Άφτλοχίαν, Βόνιτσαν.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ Τρίτην 10ην έσπερινήν Πειραιά. Ήράκλειον Ρέθυμνον, Χανιά.

ΙΘΑΚΗ Τετάρτην 9ην έσπερινήν διά Πειραιά.

«ΖΑΚΥΝΘΟΣ» Παρασκευήν 5 π.μ. Ζάκυνθον, Δηξούριον, Άργοστόλιον.

«ΙΘΑΚΗ» Παρασκευήν 5ην π. μ. Ίθάκην, Φρύκες Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν. Παξούς, Κέρκυραν, Σαγιάδα, Ήγουμενίτσαν. Κόπραιναν, Άμφιλοχίαν. Νυδρί.

«ΓΑΡΡΑ» Σάββατον 5 π.μ. Άστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαδέρδα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραινα, Άμφιλοχίαν,

(Έκ τοϋ Πρακτορείου)
Ώδεως—Άμαλίας άριθ. 26
Τηλέφωνον : 28-89

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΜΟΥ ΎΙΩΝ Δ. ΙΓΓΛΕΣΗ,

Τακτικά έβδομαδιαία δρομολόγια

ΦΡΙΝΤΩΝ Τρίτην 4ην πρωϊνήν δ' Ίθάκην, Κέρκυραν, Άγίους 40, Βριυδήσιον.

«ΣΑΜΟΣ» Τρίτην 5ην πρωϊνήν Μεσολόγγιον, Ζάκυνθον Δηξούριον Άργοστόλιον.

«ΣΑΜΟΣ» Τετάρτην 9ην μ. μ. διά Πειραιά.

ΦΡΙΝΤΩΝ Πέμπτην 10 1)2 μ.μ. διά Πειραιά Σόρον, Τήνον, Μύκονον, Εύδηλον, Άρμενιστήν Καρλόδασι, Βαθύ.

«ΣΑΜΟΣ» Παρασκευήν 5ην πρωϊνήν διά Σάμην, Άγίαν Εύφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα. Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Άμφιλοχίαν.

«ΣΑΜΟΣ» Σάββατον 9ην μ. μ. διά Πειραιά κατ' εύθείαν.

Δεχόμεθα έμπορεύματα δι' δλους τους λιμένας.

Πρακτορείον Πατρών
Ώδεως Άμαλίας 53 Α'.
Τηλ. 21—22

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ - ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ-ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΕΡ. Δ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Φιλοποίμενος 45α'-ΠΑΤΡΑΙ

Έκτελοϋνται άντίγραφα Γραφομηχανής.

ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Γ. ΣΤΥΚΙΩΤΗ
Εϊδικοϋ Νευρολόγου—Ψυχιάτρου
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 46. Τηλ. 23—24

ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
ΟΛΛΑΝΔΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ,
ΕΥΘΗΝΑΤΑ, ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ
ΔΑΦΝΗ
Διά κηπουρικά, τριφύλλια, σταφίδες, άμπέλους, δένδρα, Δημητριακά, κ.λ.π. Τά μόνα λιπάσματα ποϋ έμπεριέχουν ΝΙΤΡΟΝ ΧΙΛΗΣ
Χορηγοϋνται και διά γραμματίων τής Άγροτικής Τραπέζης.
ΕΤΑΙΡΙΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ «ΔΑΦΝΗ»
Α. Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΑΤΡΑΙ
Όδός Γεροκωστοπούλου 20 Κάτω μέρος πλατ. Γεωργίου (Έναντι Άναστασοπούλου).

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΕΤΑΓΙΕΡ

ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΛΕΠΡΩΝ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΟΔΕΣ ΜΥΣΙΕΤΟΡΙΜΑ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

50ΟΝ

—Ό κ. Ρυφφ είναι άκόμα έδώ;

—Όχι, άπήγησε έκπληκτη, έφυγε πρό όλίγου.

Ό Ριδιέρ φάνηκε εύχαριστημένος άπό την άπάντησι αύτή.

—Μερικές λεπτομέρειες μοϋ διαφεύγουν άκόμα. Δέν θέλω δμως νά σάς καθυστερήσω. Άν δέν σάς; είναι δύσκολο θά σάς παρακαλέσω νά μοϋ άφήσετε τά κλειδιά. Θά κλείσω έπειτα και θά σάς τά φέρω τό δράδυ στό ξενοδοχείο.

Ή δις Ντελναλ δέν έφερε καμμιάν άντίρρησι, Δίγα λεπτά πιό δστερα έγκατέλειφε την έπαυλί της γιά νά πάη στό ξενοδοχείο.

Ό Ριδιέρ έκλεισε μέ προσοχή την σιδερένια έξώπορτα τοϋ κήπου κι' έπροχώρησε σιγά πρός την έπαυλι. Ήταν έξη ή ώρα, δ ήλιος άρχισε νά γέρνη στή δάλασσα. Σεδήκε και κύτταξε ένα ένα τά παράθυρα τής έπαύλεως πού πίσω άπ' τίς γκρινολιμένες κουρτίνες τό δλέμμα του προσπαθούσε έπίμονα νά άνακαλύψη την άπίθανη παρουσία κάποιου ξένου πού έμενε ίσως στην έπαυλι, δπτερα άπό την άνακώρησι της δίδως Ντελναλ. Πόσο δλα ήταν ήρεμα τήν ώρ' αύτή στόν κήπο! Κανείς δέν θά μπορούσε νά πιστέψη πώς στό περιδλαί αύτό καί σ' αύτή την έπαυλι τόσα καί τόσα αίνιγματικά καί τραγικά έπεισόδια διεδραματίσθησαν τίς τελευταίες αύτές ήμέρες! Καί δμως, παρ' δλη αύτή την γαλήνην πού άπλωνόταν γύρω του, μιά παράξενη άγνωστία έκυρίευε σιγά σιγά την ψυχή του. Αίσθανόταν πώς θά προτιμούσε νά μήν ήταν μονάχος του έκεί. Έπλησίασε πρός την έπαυλι. Άνοιξε την πόρτα της είσόδου καί την άρησε μισανοιγμένη, δ παραμικρός θόρυδος δέν άκουγόταν στην έπαυλι, έπροχώησε πρός τή σκάλα καί δ ήχος τών δημάτων του δαμε κακό. Άνέδηκε τή σκάλα θέλοντας νά μελετήση τή σκηνή τής άποπείρας έναντίον του Νορτιέ καί μπήκε στήν κάμαρα τοϋ άνεψιοϋ της Δίδως Ντελναλ. Όλα ήσαν τακτοποιημένα τώρα έκεί μέσα. Δέν πίστευε νάκανε ς πώς πρό όλίγων ωρών άκόμα κάποιος έψαχνε σ' αύτή την κάμαρα.

Ξαναδγτμε στό διάδρομο καί θέλησε νά έξετάση τώρα την άλλη άπόψι, που προϋπέθετε τη συνεχωή του Ρυφφ. Τό νά μπορέση νά δγή άπό την κάμαρα του Νορτιέ δ δολοφόνος, δυηθούμενος ά ό τόν ντεκτίβ, ήταν πράγμα άρκετά εύκολο. Μά θάπρεπε δστερα νά μπορέση καί νά φ.δ άπό την έπαυλι γιά νά γλυτώση, κι' αύτό ήταν τό δύσκολο. Γιατί άπ' τή στιγμή πού χτυπήθηκε δ Νορτιέ ό κόσμος τής έπαύλεως ήταν άνάστατος καί δλοι τους άνεδοκατέδαιναν δωρκώς, δστε νά μή μπορή κανείς νά περάση άπαρατήρητος. Έτσι κατέληξε στό συμπέρασμα πώς, πιθανόν ό έγοχος νά δρίσκεται άκόμα κρυμμένος κάπου μέσα στην έπαυλι. Κι' αύτή ή σκέψις στην έφτιξε. Γι' αύτό τους είχε την ένοϋπασι πώς δέν δρισκόταν μόνος του ;την ώρα έκείνη μέσα στην έρημη έπαυλι, πρό όλίγου έγκατέλειφε τό ξενοικοστάσιο.

Ό Ριδιέρ έκλεισε μέ προσοχή την σιδερένια έξώπορτα τοϋ κήπου κι' έπροχώρησε σιγά πρός την έπαυλι. Ήταν έξη ή ώρα, δ ήλιος άρχισε νά γέρνη στή δάλασσα. Σεδήκε και κύτταξε ένα ένα τά παράθυρα τής έπαύλεως πού πίσω άπ' τίς γκριγκλωμένες κουρτίνες τό δλέμμα του προσπαθούσε έπίμονα νά άνακαλύψη την άπίθανη παρουσία κάποιου ξένου πού έμενε ίσως στην έπαυλι, δπτερα άπό την άνακώρησι της δίδως Ντελναλ. Πόσο δλα ήταν ήρεμα τήν ώρ' αύτή στόν κήπο! Κανείς δέν θά μπορούσε νά πιστέψη πώς στό περιδλαί αύτό καί σ' αύτή την έπαυλι τόσα καί τόσα αίνιγματικά καί τραγικά έπεισόδια διεδραματίσθησαν τίς τελευταίες αύτές ήμέρες! Καί δμως, παρ' δλη αύτή την γαλήνην πού άπλωνόταν γύρω του, μιά παράξενη άγνωστία έκυρίευε σιγά σιγά την ψυχή του. Αίσθανόταν πώς θά προτιμούσε νά μήν ήταν μονάχος του έκεί. Έπλησίασε πρός την έπαυλι. Άνοιξε την πόρτα της είσόδου καί την άρησε μισανοιγμένη, δ παραμικρός θόρυδος δέν άκουγόταν στην έπαυλι, έπροχώησε πρός τή σκάλα καί δ ήχος τών δημάτων του δαμε κακό. Άνέδηκε τή σκάλα θέλοντας νά μελετήση τή σκηνή τής άποπείρας έναντίον του Νορτιέ καί μπήκε στήν κάμαρα τοϋ άνεψιοϋ της Δίδως Ντελναλ. Όλα ήσαν τακτοποιημένα τώρα έκεί μέσα. Δέν πίστευε νάκανε ς πώς πρό όλίγων ωρών άκόμα κάποιος έψαχνε σ' αύτή την κάμαρα.

Ξαναδγτμε στό διάδρομο καί θέλησε νά έξετάση τώρα την άλλη άπόψι, που προϋπέθετε τη συνεχωή του Ρυφφ. Τό νά μπορέση νά δγή άπό την κάμαρα του Νορτιέ δ δολοφόνος, δυηθούμενος ά ό τόν ντεκτίβ, ήταν πράγμα άρκετά εύκολο. Μά θάπρεπε δστερα νά μπορέση καί νά φ.δ άπό την έπαυλι γιά νά γλυτώση, κι' αύτό ήταν τό δύσκολο. Γιατί άπ' τή στιγμή πού χτυπήθηκε δ Νορτιέ ό κόσμος τής έπαύλεως ήταν άνάστατος καί δλοι τους άνεδοκατέδαιναν δωρκώς, δστε νά μή μπορή κανείς νά περάση άπαρατήρητος. Έτσι κατέληξε στό συμπέρασμα πώς, πιθανόν ό έγοχος νά δρίσκεται άκόμα κρυμμένος κάπου μέσα στην έπαυλι. Κι' αύτή ή σκέψις στην έφτιξε. Γι' αύτό τους είχε την ένοϋπασι πώς δέν δρισκόταν μόνος του ;την ώρα έκείνη μέσα στην έρημη έπαυλι, πρό όλίγου έγκατέλειφε τό ξενοικοστάσιο.

Ό Ριδιέρ έκλεισε μέ προσοχή την σιδερένια έξώπορτα τοϋ κήπου κι' έπροχώρησε σιγά πρός την έπαυλι. Ήταν έξη ή ώρα, δ ήλιος άρχισε νά γέρνη στή δάλασσα. Σεδήκε και κύτταξε ένα ένα τά παράθυρα τής έπαύλεως πού πίσω άπ' τίς γκριγκλωμένες κουρτίνες τό δλέμμα του προσπαθούσε έπίμονα νά άνακαλύψη την άπίθανη παρουσία κάποιου ξένου πού έμενε ίσως στην έπαυλι, δπτερα άπό την άνακώρησι της δίδως Ντελναλ. Πόσο δλα ήταν ήρεμα τήν ώρ' αύτή στόν κήπο! Κανείς δέν θά μπορούσε νά πιστέψη πώς στό περιδλαί αύτό καί σ' αύτή την έπαυλι τόσα καί τόσα αίνιγματικά καί τραγικά έπεισόδια διεδραματίσθησαν τίς τελευταίες αύτές ήμέρες! Καί δμως, παρ' δλη αύτή την γαλήνην πού άπλωνόταν γύρω του, μιά παράξενη άγνωστία έκυρίευε σιγά σιγά την ψυχή του. Αίσθανόταν πώς θά προτιμούσε νά μήν ήταν μονάχος του έκεί. Έπλησίασε πρός την έπαυλι. Άνοιξε την πόρτα της είσόδου καί την άρησε μισανοιγμένη, δ παραμικρός θόρυδος δέν άκουγόταν στην έπαυλι, έπροχώησε πρός τή σκάλα καί δ ήχος τών δημάτων του δαμε κακό. Άνέδηκε τή σκάλα θέλοντας νά μελετήση τή σκηνή τής άποπείρας έναντίον του Νορτιέ καί μπήκε στήν κάμαρα τοϋ άνεψιοϋ της Δίδως Ντελναλ. Όλα ήσαν τακτοποιημένα τώρα έκεί μέσα. Δέν πίστευε νάκανε ς πώς πρό όλίγων ωρών άκόμα κάποιος έψαχνε σ' αύτή την κάμαρα.

Ξαναδγτμε στό διάδρομο καί θέλησε νά έξετάση τώρα την άλλη άπόψι, που προϋπέθετε τη συνεχωή του Ρυφφ. Τό νά μπορέση νά δγή άπό την κάμαρα του Νορτιέ δ δολοφόνος, δυηθούμενος ά ό τόν ντεκτίβ, ήταν πράγμα άρκετά εύκολο. Μά θάπρεπε δστερα νά μπορέση καί νά φ.δ άπό την έπαυλι γιά νά γλυτώση, κι' αύτό ήταν τό δύσκολο. Γιατί άπ' τή στιγμή πού χτυπήθηκε δ Νορτιέ